

hvilke ikke Danmark nogen folkeretlig Forpligtelse til at gøre politisk Gendarmtjeneste for slet regerede fremmede Stater, og der synes heller ikke at være nogen Opfordring for Danmark til frivillig at paatage sig en saadan Gendarmtjeneste. Men Forslagets § 2 gaar netop ud paa at indføre den Regel i vor Straffelovgivning, at det skal være en Pligt for danske Politimyndigheder og Domstole at straffe dem, der ville støtte en Bevægelse i et fremmed Land, som kan tænkes motiveret ved, at vedkommende fremmede Regering handler fuldstændig forfatningsstridigt, saa at alle frisindede og lovkære Mænd i det paagældende Land og i andre Lande nære levende Sympati for den stedfindende Rejsning mod Forfatningsbruddet fra oven og ønske Bevægelsen al mulig Støtte, saa at den kan faa Held med til at slaa Forfatningsbruddet ned. Efter Forslaget her vilde der, om det blev vedtaget, komme til at paahvile vort Land en Pligt til at straffe Deltagere i en saadan Bevægelse. For atter her at belyse Sagen med et historisk Eksempel vil jeg minde om Forholdene i Kongeriget begge Sicilierne i Halvtresserne. Det er velbekendt for alle, at det Regimente, der blev ført i nævnte Kongerige, var saa slet, som tænkes kunde. Alle tænkende Mennesker vare fyldte med Forfærdelse over, at et Land kunde blive misregeret i den Grad, som Tilfældet var her. Den utaalelige Tilstand førte som bekendt til, at Garibaldi med en Skare af 1000 frivillige begyndte en Kamp og befriede Landet. Efter Forslaget her vilde det have været en Forbrydelse, om danske Mænd havde taget Del i et saadant Befrielsesværk. Og ikke blot danske Mænd vil Forslaget ramme med sine Straffebestemmelser; det vil ogsaa ramme fremmede, der drage over dansk Territorium i den Hensigt at rejse videre for at slutte sig til Frihedskampen i et andet Land. Det forbauser mig, at de ærede Forslagsstillere efter fornøden Overvejelse have kunnet finde det rigtigt at stille et Forslag som det, der her er forelagt Tinget. Men særlig forbavser det mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen) har kunnet være med til noget saadant. Det ærede Medlem forsummer ingen Lejlighed til at tale mod Udvidelse af Politi- og Straffedommermyndigheden. Men det foreliggende Forslag, som han er med at stille, vil i høj Grad bidrage til at udvide denne Myndighed. Maa jeg atter her nævne et Eksempel for bedre at belyse, hvad Forslaget kan føre

til. Vi tænke os, at der i et Land Syd paa er opstaaet en indre Strid; man har rejst sig mod Styrelsen, fordi den har overtraadt de Grundbestemmelser, den var pligtig at overholde. Der kommer fra vort Naboland Sverige en Mand — man kan gerne forestille sig ham som Socialdemokrat — som er greben af Sympati for den Rejsning, der finder Sted i det sydligere Land. Han vil begive sig dertil for at laane Bevægelsen de Kræfter, han raader over. Paa Vejen over Danmark benytter han Lejligheden til at besøge sin socialdemokratiske Meningsfælle, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds er besjælet af den samme Sympati for den demokratiske og socialdemokratiske Rejsning i det sydligere misregerede Land. Han opmuntrer og tilskynder sin svenske Meningsfælle til at iværksætte den smukke Hensigt, han har; han beder ham kun om, at han vil være hans Gæst her en Dags Tid, og han gør da Livet saa behageligt for ham, som han formaar. Men hvad kan saa ske efter § 2 i dette Forslag? Saa vil det efter denne Paragraf være en Ret og en Pligt for det danske Politi at anholde den svenske Gæst og straffe ham; men ikke nok med det, selve det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af Lovforslaget ved at modtage sin svenske Meningsfælle og opfordre ham til at drage videre for at hjælpe sine Meningsfæller i Landet Syd paa. Politi og Straffedommere ville kunne faa meget at bestille, naar en Bestemmelse som den i § 2 bliver vedtagen. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds har været rigtig klar over, hvad det er, han her er med til at foreslaa, men jeg vil henstille til hans nærmere Overvejelse, om dette er Vejen, man skal gaa, naar man ønsker at indskrænke Politi- og Straffedommermyndigheden.

§ 2 i Forslaget kan foruden til det nævnte føre til endnu mange andre mærkelige Resultater. § 2 medfører — det ligger allerede i det, jeg har anført — at Politiet maa skride ind mod fremmede, som midlertidig opholde sig her og ere vore Gæster, hvis de omgaas med Planer om at gribe forstyrrende ind i andre Landes politiske Ordning. § 2 vil udrydde alt det, der hedder politisk Asylret her i Danmark. Enhver fremmed Politiker, som ikke vil forholde sig rolig her, men vedbliver at arbejde for at skaffe de Ideer, han er besjælet af, praktisk Anerkendelse i det